

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **TES-LAMP s. r. o.**, se sídlem Rosice u Brna, Zastávěcká 1183, zastoupeného JUDr. Milanem Kyjovským, advokátem se sídlem v Brně, Poštovská 8c, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 1. 2009, čj. O-434335, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **TESLA holding a. s.**, se sídlem Praha 9, Poděbradská 56/186, zast. Václavem Müllerem, patentovým zástupcem se sídlem Praha 4, Filipova 2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2012, čj. 9 Ca 67/2009 - 78,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Osobě zúčastněné na řízení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Žalobce podal dne 13. 2. 2006 k Úřadu průmyslového vlastnictví přihlášku, v níž žádal o zápis slovního označení „TES - LAMPS“ do rejstříku ochranných známek, a to pro výrobky zařazené do třídy 11 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb (elektrické žárovky a halogenové žárovky). Tato přihláška byla zveřejněna ve věstníku Úřadu průmyslového vlastnictví dne 14. 6. 2006.

[2] Proti zápisu slovního označení „TES - LAMPS“ žalobcem podala dne 9. 8. 2006 firma TESLA, akciová společnost (dále jen „společnost TESLA“), námitky podle § 7 odst. 1 písm. a) a písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.

[3] Rozhodnutím ze dne 2. 2. 2007, čj. 48994/2006, Úřad námitky společnosti TESLA proti zápisu slovního označení „TES - LAMPS“ do rejstříku ochranných známek zamítl. Dospěl k závěru, že neexistuje pravděpodobnost záměny přihlašovaného označení „TES - LAMPS“ a ochranných známek „TESLA“ a „TESLA ELTOS“, patřících společnosti TESLA, neboť přihlašované označení a namítané ochranné známky si nejsou podobné. I přes shodnost či podobnost přihlášených výrobků s výrobky chráněnými namítanými ochrannými známkami tak neexistuje pravděpodobnost záměny srovnávaných označení. Dále konstatoval, že společnost TESLA se nepodařilo prokázat všeobecnou známost namítaných ochranných známek, respektive označení „TESLA“, ani absenci dobré víry při podání přihlášky ochranné známky na straně přihlašovatele.

[4] Proti tomuto rozhodnutí podala společnost TESLA rozklad, v němž namítala, že běžný spotřebitel nebude hodnotit přihlašované označení jako spojení dvou slovních prvků oddělených pomlčkou, ale bude ho považovat za jeden celek. Při výslovnosti zaniknou tři poslední neznělá písmena přihlašovaného označení (MPS), takže spotřebitel bude vnímat pouze část přihlašovaného označení TESLA. Společnost TESLA dále vyjádřila přesvědčení, že žalobce měl celou řadu možností předřazení před výraz LAMPS a vybral si prvek TES, který s pomlčkou a dalším prvkem začínajícím na LA asociuje výraz TESLA, protože vycházel z všeobecně známého označení TESLA s cílem se co nejvíce tomuto značení přiblížit.

[5] Předseda Úřadu rozhodnutím ze dne 6. 1. 2009, čj. O-434335 (pokud se dále v odůvodnění rozsudku zmiňuje „žalovaný“ a jeho rozhodnutí, je tím míněno toto rozhodnutí předsedy Úřadu, tedy rozhodnutí o rozkladu), tomuto rozkladu vyhověl a přihlášku slovní ochranné známky „TES - LAMPS“ zamítl v celém rozsahu. Vycházel při tom z tzv. kompenzační zásady, která byla formulována Soudním dvorem v rozsudku ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97 *Canon*. Z této zásady vyplývá zejména nutnost posuzovat zaměnitelnost samotných označení a podobnost výrobků a služeb nikoliv izolovaně, ale ve vzájemné souvislosti, přičemž v případě, kdy je stupeň podobnosti samotných označení vysoký, postačuje pro konstatování nebezpečí i případný nižší stupeň podobnosti výrobků a služeb a naopak. U porovnávaných označení žalovaný shledal podobnost z hlediska vizuálního a fonetického a nižší podobnost z hlediska sémantického. Vzhledem k vysokému stupni podobnosti (u některých namítaných ochranných známek až shodnosti) nárokováných výrobků žalovaný konstatoval, že nižší stupeň podobnosti označení u jednoho ze zkoumaných hledisek je v tomto případě vykompenzován vysokým stupněm podobnosti výrobků, a tudíž mezi přihlašovaným označením a namítanými

ochrannými známkami existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách. Ostatní námitky žalovaný zamítl.

[6] K podobnosti porovnávaných označení žalovaný uvedl následující. Mezi přihlašovaným označením a namítanými ochrannými známkami existuje podobnost z hlediska vizuálního, neboť přidání koncové části slovního prvku MPS není pro běžného spotřebitele natolik vizuálně rozdílné, aby ve spojení s téměř shodnou první částí TESLA, respektive TES-LA, bylo vyloučeno, že průměrný spotřebitel nebude uveden v omyl záměnou těchto označení. Porovnávaná označení jsou podobná i z fonetického hlediska, protože při výslovnosti se stírá rozdíl mezi jedním dvouslabičným prvkem („tesla“) a dvěma krátkými jednoslabičnými prvky („tes lamps“), takže obě označení budou vnímána jako dvouslabičné výrazy. Navíc koncová část přihlašovaného označení MPS, která neobsahuje žádnou samohlásku a je neznělá, je foneticky málo výrazná. U hlediska sémantického pak žalovaný dospěl k závěru, že zde existuje jistý stupeň podobnosti mezi porovnávanými označeními. Přihlašované označení se skládá ze dvou prvků. Prvek TES je nutno považovat za fantazijní, přestože žalobce uváděl, že jde o zkratku sousloví „technika elektrického světla“. Podle žalovaného nelze ovšem předpokládat, že by si průměrný spotřebitel spojil výraz TES s tímto významem. Prvek LAMPS je anglickým slovem pro lampy. Vzhledem k rozšířenosti základní znalosti anglického jazyka mezi českými spotřebiteli a podobnosti obou výrazů je pravděpodobné, že běžný spotřebitel bude slovo LAMPS skutečně vnímat jako lampy a celý výraz bude tedy chápán jako „TES LAMPY“. Namítané (slovní) ochranné známky jsou tvořeny slovem TESLA. Tento výraz bude běžným spotřebitelem chápán buď jako fantazijní nebo jako příjmení srbského fyzika a vynálezce Nikoly Tesly, případně jako jednotka magnetické indukce. Primárně jde tedy o dva různé významy, ovšem existuje mezi nimi souvislost v podobě asociace se světlem a elektrickou energií, kterou vyvolává jak přihlašované označení, tak namítané ochranné známky. Pokud spotřebitel není navíc obeznámen s osobností srbského fyzika a bude označení TESLA považovat za fantazijní, bude toto označení připomínat fantazijní prvek přihlašovaného označení TES. Vzhledem k nízké rozlišovací způsobilosti výrazu LAMPS ve vztahu k přihlašovaným výrobkům bude právě fantazijní slovek TES tím, co spotřebiteli utkví v paměti.

[7] Ohledně shodnosti nebo podobnosti výrobků a služeb žalovaný konstatoval, že většina z ochranných známek namítaných společností TESLA je chráněna pro výrobky shodné, případně podobné s výrobky, pro něž je žalobcovo označení přihlášeno.

[8] Žalobce napadl popsané rozhodnutí žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 25. 1. 2012, čj. 9 Ca 67/2009 - 78, zamítl.

[9] K námitce, že žalovaný chybně posoudil interpunkční znaménko obsažené v přihlašovaném označení jako pomlčky, městský soud uvedl, že pro posouzení podobnosti porovnávaných označení je naprosto bezvýznamné, že interpunkční znaménko obsažené v přihlašovaném označení je pomlčkou a nikoliv rozdělovníkem.

[10] Městský soud rovněž souhlasil s argumentací žalovaného ohledně podobnosti porovnávaných označení. Pokud jde o posouzení porovnávaných označení z vizuálního hlediska, městský soud přisvědčil závěru žalovaného, že lze důvodně očekávat, že shoda

prvních pěti písmen porovnávaných označení při smyslovém vnímání upoutá pozornost průměrného spotřebitele a může v něm vyvolat dojem, že výrobky nesoucí tato označení pocházejí od téhož výrobce, zvláště pokud se jedná o výrobky stejného druhu (žárovky). Průměrný spotřebitel většinou navíc nemá možnost přímého porovnání kolidujících označení, a označení, které v daném okamžiku vnímá, porovnává pouze s vjemem druhého označení, tak jak mu utkvělo v paměti. Ohledně fonetického hlediska městský soud uvedl, že význam pomlčky, která rozděluje přihlašované označení na dva jednoslabičné prvky, na výslovnost daného označení není tak výrazný, jak namítá žalobce, protože při běžné výslovnosti není obvyklé vyslovovat slova, která jsou od sebe oddělena pomlčkou, s výraznou odmlkou. U sémantického hlediska se městský soud ztotožnil se závěrem žalovaného, že existuje nízký stupeň podobnosti mezi porovnávanými označeními.

[11] Ohledně podobnosti výrobků nárokových porovnávanými označeními městský soud konstatoval, že žalobce nepochybně konstatoval žalovaného o vysokém stupni podobnosti, a u některých namítaných ochranných známek dokonce shodnosti dotčených výrobků. Podle městského soudu tak žalovaný správně dospěl k závěru, že vysoký stupeň podobnosti a v případě některých namítaných ochranných známek dokonce shoda jimi chráněných výrobků s výrobky nárokovými přihlašovaným označením v souladu s tzv. kompenzační zásadou kompenzuje nižší stupeň podobnosti porovnávaných označení u jednoho ze tří zkoumaných hledisek, a sice u hlediska sémantického.

[12] K argumentaci žalobce o spotřebním charakteru žárovek a vyrovnané nabídce zboží tohoto druhu městský soud konstatoval, že tyto skutečnosti nejsou způsobilé zpochybnit závěr žalovaného o existenci pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti, plynoucí ze zaměnitelné podobnosti porovnávaných označení a zároveň vysoké míry podobnosti výrobků, na které se přihlašované označení a namítané starší ochranné známky vztahují.

II.

Shrnutí základních argumentů uvedených v kasační stížnosti

[13] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností opírající se o důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[14] Stěžovatel spatřuje pochybení městského soudu v nesprávném posouzení pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení, a to ve všech třech hlediscích. Za prvé, pokud jde o hledisko fonetické, stěžovatel namítá, že koncová písmena „MPS“ přihlašovaného označení jsou natolik výrazná, dávající tomuto označení „jiný zvuk“, jenž přihlašované označení jednoznačně odlišuje od označení společnosti TESLA. Dále poukazuje na funkci pomlčky v přihlašovaném označení, která podle něj „základním způsobem vyjadřuje přestávku mezi dvěma slovy ‘TES’ a ‘LAMPS’“. Za druhé, z hlediska vizuálního je podle stěžovatele nutné přihlašované označení vnímat jako dvě slova s tím, že důraz je kladen na druhý slovní prvek „LAMPS“. Za třetí, stěžovatel je toho názoru, že pravděpodobnost záměny označení je rovněž vyloučena, pokud jde o hledisko sémantické, neboť význam je u přihlašovaného označení kladen na slovo „LAMPS“, zatímco průměrný spotřebitel vnímá označení společnosti TESLA jako fantazijní nebo jako příjmení srbského fyzika.

III.

Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

[15] Žalovaný se vyjádřil ke třem argumentům stěžovatele následovně. Ohledně fonetického hlediska uvedl, že odlišný prvek přihlašovaného označení v podobě koncové neznělé části „MPS“ nijak výrazně neruší nápadnou zvukovou podobnost daných označení z hlediska celku. V této souvislosti žalovaný rovněž uvedl, že průměrný spotřebitel si obvykle více všimá začátku slova, který je v daném případě identický.

[16] Pokud jde o vizuální hledisko, podle žalovaného není zřejmé, proč by měl být dominantním prvkem přihlašovaného označení druhý slovní prvek „LAMPS“, jenž je ve vztahu k nárokováným výrobkům prvkem popisným. Žalovaný poukazuje na skutečnost, že porovnávaná označení mají společných pět prvních písmen a slovní prvek přihlašovaného označení je navíc plně obsažen v označení společnosti TESLA. To je dále umocněno tím, že spotřebitel za normálních okolností spojuje větší důležitost s první částí slova. Porovnávaná označení jsou si tak silně vizuálně podobná.

[17] Pokud jde o hledisko sémantické, žalovaný konstatuje, že prvek „LAMPS“ je s ohledem na nárokované výrobky (elektrické a halogenové žárovky) jednoznačně prvkem popisným, který z tohoto důvodu disponuje nízkou rozlišovací způsobilostí. Pozornost spotřebitele naopak upoutá spíše fantazijní výraz, což je v tomto případě prvek „TES“. Za dominantní prvek označení „TES - LAMPS“ je tak nutné považovat prvek „TES“, a nikoliv prvek „LAMPS“.

[18] Společnost TESLA (v řízení o kasační stížnosti v postavení osoby zúčastněné na řízení) se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

IV.

Právní názor Nejvyššího správního soudu

[19] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[20] Kasační stížnost není důvodná.

IV. A.

Otázka správnosti výkladu zákona o ochranných známkách

[21] Stěžovatel v prvé řadě namítá, že městský soud posoudil pravděpodobnost záměny označení „TES - LAMPS“ a „TESLA“ v rozporu se zákonem o ochranných známkách. K tomu uvádí zdejší soud následující.

i. Obecné principy

[22] Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách se „[p]řihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku

podaných u Úřadu [průmyslového vlastnictví] vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou“.

[23] Z judikatury Nejvyššího správního soudu, Soudního dvora a Soudu prvního stupně (nyní Tribunálu; pro přehlednost dále Nejvyšší správní soud označuje toto soudní těleso vždy jako „Tribunál“ bez ohledu na datum rozhodnutí) vyplývají následující obecné principy.

[24] Podle Nejvyššího správního soudu i Soudního dvora existuje mezi dvěma ochrannými známkami nebezpečí záměny tehdy, pokud se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí ze stejného podniku nebo případně z podniků hospodářsky propojených [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a rozsudky Soudního dvora ze dne 29. 9. 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 29; a ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 17].

[25] Oba soudy se ztotožňují i v závěru, že rozhodující pro posouzení zaměnitelnosti ochranných známek je hledisko průměrného spotřebitele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a rozsudek Soudního dvora ze dne 11. 11. 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23).

[26] Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být existence nebezpečí záměny u veřejnosti posuzována celkově, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu (srov. zejména výše uvedené rozsudky SABEL, bod 22; Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 18; a nejnověji rozsudek Soudního dvora ze dne 2. 9. 2010, Calvin Klein Trademark Trust v. OHIM, C-254/09 P, bod 44). Celkové posouzení nebezpečí záměny předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, a zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje [srov. Canon, bod 17; a rozsudek Tribunálu ze dne 14. 12. 2006, Mast-Jägermeister v. OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, Sb. rozh. s. II-5409, bod 74].

[27] V témže duchu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud, který ve své judikatuře dovodil, že podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, je překážkou bránící zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti, která je dána pouze při kumulativním splnění dvou zákonem stanovených podmínek, kterými jsou jednak shodnost či podobnost přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou, a jednak shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a namítaná starší ochranná známka vztahují (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007 - 141; a ze dne 26. 10. 2006, čj. 1 As 28/2006 - 97). Nejvyšší správní soud rovněž převzal z judikatury Soudního dvora tzv. kompenzační zásadu [blíže viz výše uvedené rozsudky Canon, bod 17; a VENADO, bod 74] spočívající v tom, že menší podobnost mezi výrobky a službami lze kompenzovat větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak (srov. rozsudky

Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007 - 141; a ze dne 26. 10. 2006, čj. 1 As 28/2006 - 97). Z tzv. kompenzační zásady ovšem nelze dovozovat možnost kompenzace větší podobnosti výrobků či služeb správním orgánem zjištěnou nepodobnost porovnávaných ochranných známek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007 - 141).

[28] V této souvislosti je rovněž nutné zdůraznit, že skutečnost, že název obchodní firmy vykazuje dostatečnou míru rozlišovací funkce pro zápis do obchodního rejstříku, automaticky neznamena, že dosahuje potřebnou míru rozlišovací způsobilosti vyžadovanou zákonem o ochranných známkách pro úspěšné přihlášení slovní ochranné známky (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2011, čj. 1 As 37/2011 - 77).

[29] Pokud jde o srovnání výrobků, tento soud je toho názoru, že pro posouzení podobnosti mezi dotčenými výrobky je namísto zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi těmito výrobky. Tyto faktory zahrnují zejména povahu výrobků, jejich účel, způsob použití, jakož i jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Dalšími faktory, na které je možno brát ohled, jsou též distribuční kanály, relevantní veřejnost (v české odborné literatuře se objevuje i termín referenční veřejnost) a obvyklý původ zboží [blíže srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007 - 141; výše uvedený rozsudek Canon, bod 23; rozsudek Tribunálu ze dne 7. 9. 2006, *Meric v. OHMI - Arbora & Ausonia (PAM-PIM'S BABY-PROP)*, T-133/05, body 28-30; či rozsudek Tribunálu ze dne 27. 10. 2005, *Editions Albert René v. OHMI - Orange (MOBILIX)*, T-336/03, body 59-71]. Při posuzování shodnosti či podobnosti výrobků tedy není samo o sobě rozhodující, zda jsou výrobky v rámci mezinárodního třídění výrobků a služeb vytvořeného pro administrativní účely zařizování výrobků a služeb řazeny do shodných či odlišných tříd. Podstatné je, zda lze z hlediska průměrného spotřebitele takové výrobky a služby zařadit do jedné skupiny oblasti spotřeby (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2006, čj. 11 Ca 258/2005-71).

[30] Pokud je o srovnání označení, rozlišovací schopnost označení je nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutno mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívějším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a výše uvedené rozsudky SABEL, bod 23; a Calvin Klein Trademark Trust, bod 45). Zaměnitelnost může být proto dovozována jak z podobnosti v dominantním prvku, tak naopak z toho, že výrobek dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost, takže vyvolávají shodný nebo velmi podobný celkový vjem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153). Označení tak mohou být zaměnitelná i tehdy, pokud je shoda či zaměnitelnost zjištěna i jen u jednoho ze slovních prvků (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 12. 2001, čj. 7 A 119/99 - 32).

[31] Pro srovnávání slovních označení Soud prvního stupně dovodil řadu pomocných kritérií. Za prvé, průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím [srov. rozsudky Tribunálu ze dne 17. 3. 2004, *El Corte Inglés*

v. OHIM – González Cabello a Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), T-183/02 a T-184/02, Recueil, s. II-965, bod 81 a 83; a ze dne 16. 3. 2005, L'Oréal v. OHIM – Revlon (FLEXI AIR), T-112/03, Sb. rozh. s. II-949, body 64-65], byť tato úvaha neplatí ve všech případech [v tomto smyslu srov. rozsudek Tribunálu ze dne 14. 10. 2003, Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, s. II-4335, bod 50; a ze dne 6. 7. 2004, Grupo El Prado Cervera v. OHIM – Héritiers Debuschewitz (CHUFAFIT), T-117/02, Sb. rozh. s. II-2073, bod 48; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2009, čj. 7 As 24/2009 - 142)]. Za druhé, i když průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily, nemění to nic na tom, že si spotřebitel při vnímání slovního označení rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, která zná [srov. rozsudky Tribunálu ze dne 6. 10. 2004 Vitakraft-Werke Wührmann v. OHMI - Krafft (VITAKRAFT), T-356/02, bod 51; a ze dne 13. 2. 2007, Mundipharma v. OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Sb. rozh. s. II-449, bod 57]. Za třetí, průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní [srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 2. 2005 Cerveceria Modelo v. OHMI - Modelo Continente Hipermercados (NEGRA MODELO), T-169/02, bod 34 a tam citovaná prejudikatura; a výše citovaný rozsudek PAM-PIM'S BABY-PROP, body 51-52].

ii. Aplikace obecných principů na projednávanou věc

[32] Pokud jde o definici relevantní veřejnosti, je třeba konstatovat, že výrobky, jichž se týkají přihlašované označení a namítané ochranné známky (elektrické a halogenové žárovky) jsou určeny všem spotřebitelům, takže relevantní veřejnost je tvořena průměrným spotřebitelem, o němž se má za to, že je běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný.

[33] Stěžovatel v kasační stížnosti nebrojí proti závěru žalovaného, že přihlašované označení se vztahuje na podobné a v některých případech dokonce totožné výrobky jako namítané ochranné známky. V projednávané věci je tedy nesporné, že výrobky, kterých se týkají namítané ochranné známky a přihlašované označení, jsou velmi podobné a v některých případech dokonce shodné, neboť se v obou případech jedná o žárovky.

[34] Přihlašované označení je označení slovní, a proto jej Nejvyšší správní soud porovnal primárně s těmi namítanými ochrannými známkami, které jsou rovněž slovní.

[35] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že žalovaný i městský soud při srovnání přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek posoudily nesprávně všechna tři hlediska, tj. hledisko fonetické, hledisko vizuální i hledisko sémantické.

[36] Pokud jde o hledisko fonetické, Nejvyšší správní soud shledal zcela nepřipadnou námitku stěžovatele, že koncová písmena „MPS“ přihlašovaného označení jsou natolik výrazná, dávající tomuto označení „jiný zvuk“, jenž přihlašované označení jednoznačně odlišuje od označení společnosti TESLA. Městský soud i žalovaný se k této námitce obsáhle vyjádřili a správně konstatovaly, že koncová část „MPS“ není sama o sobě schopná

výrazně narušit nápadnou zvukovou podobnost daných označení z hlediska celku. Koncová část „MPS“ je totiž neznělá [*a contrario* rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2009, čj. 7 As 24/2009 - 142 (kde soud srovnával označení „VIGOSS“ a „VIGOUR“)], čímž se výslovnost označení „tesla“ a „tes-lamps“ do značné míry stírá [k významu znělosti a „zvuku“ pro posouzení podobnosti z fonetického hlediska srov. rozsudky Tribunálu ze dne 17. 10. 2006 *Armour Pharmaceutical Co. v. OHMI - Teva Pharmaceutical Industries (GALZIN)*, T-483/04, bod 75; a ze dne 8. 7. 2010 *Engelhorn v. OHMI - The Outdoor Group (peerstorm)*, T-30/09, bod 63]. Podobnost při vyslovování porovnávaných označení je dále umocněna následujícími faktory: (1) kromě koncové části „MPS“ v přihlašovaném označení se porovnávaná označení skládají ze stejných písmen, a to navíc ve stejném pořadí [srov. rozsudek Tribunálu ze dne 22. 3. 2007 *Brinkmann v. OHIM - Terra Networks (Terranus)*, T-322/05, bod 38]; (2) namítaná ochranná známka je v přihlašovaném označení plně obsažena [srov. výše uvedený rozsudek *Terranus*, bod 37 (kde Tribunál porovnával označení „terra“ a „Terranus“); *a contrario* rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2009, čj. 7 As 24/2009-142 (kde soud srovnával označení „VIGOSS“ a „VIGOUR“)]; a (3) totožná část porovnávaných označení se nachází v počáteční části těchto označení, kterým spotřebitel obvykle přikládá větší význam [srov. zejména výše uvedený rozsudek *MUNDICOR*, body 81 a 83 (kde Tribunál porovnával označení „MUNDICOR“ a „MUNDICOLOR“)]. Na tomto závěru nic nemění ani existence pomlčky v přihlašovaném označení. Nejvyšší správní soud se v tomto ohledu plně ztotožňuje se závěrem žalovaného a městského soudu, že význam pomlčky, která rozděluje přihlašované označení na dva jednoslabičné prvky, na výslovnost přihlašovaného označení není tak výrazný, jak namítá stěžovatel, protože při běžné výslovnosti není obvyklé vyslovovat slova, která jsou od sebe oddělena pomlčkou, s výraznou odmlkou. Lze tedy konstatovat, že žalovaný i městský soud se s argumenty stěžovatele ohledně fonetického hlediska náležitě vypořádali a posoudili je v souladu kritérii vyplývajících z judikatury Nejvyššího správního soudu a Soudního dvora Evropské unie.

[37] Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s druhým argumentem stěžovatele, v němž namítá, že z hlediska vizuálního je podle stěžovatele nutné přihlašované označení vnímat jako dvě slova s tím, že důraz je kladen na druhý slovní prvek „LAMPS“. Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje se závěrem městského soudu, že průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní [srov. výše uvedené rozsudky (*NEGRA MODELO*), bod 34; a *PAM-PIM'S BABY-PROP*, body 51-52]. Podobně jako u fonetického hlediska i u vizuálního hlediska je podobnost porovnávaných označení umocněna tím, že tato označení mají společných pět prvních písmen, slovní prvek přihlašovaného označení je plně obsažen v namítaných ochranných známkách a totožná část porovnávaných označení se nachází v počáteční části těchto označení, kterým spotřebitel obvykle přikládá větší význam (srov. [36]). Lze tedy konstatovat, že žalovaný i městský soud posoudili podobnost z vizuálního hlediska v souladu kritérii vyplývajících z judikatury Nejvyššího správního soudu a Soudního dvora Evropské unie.

[38] Posledním hlediskem, proti jehož posouzení stěžovatel v kasační stížnosti brojí, je hledisko sémantické. Stěžovatel konkrétně namítá, že u přihlašovaného označení je význam kladen na slovo „LAMPS“, zatímco průměrný spotřebitel vnímá označení

společnosti TESLA jako fantazijní nebo jako příjmení srbského fyzika. Ani této námitce nelze přisvědčit. Nejvyšší správní soud zde poukazuje na výše citovanou judikaturu Tribunálu, podle níž průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní [srov. výše uvedené rozsudky (NEGRA MODELO), bod 34; a PAM-PIM'S BABY-PROP, body 51-52]. Prvek „LAMPS“ je s ohledem na nárokové výrobky (elektrické a halogenové žárovky) jednoznačně prvkem popisným, a proto z hlediska průměrného spotřebitele disponuje nízkou rozlišovací schopností. Naopak prvek „TES“ je prvek fantazijní, neboť slovo „TES“ nemá v českém jazyce žádný význam. U přihlašovaného označení je tedy dominantním prvkem prvek „TES“, a nikoliv prvek „LAMPS“, jak tvrdí stěžovatel. Žalovaný i městský soud tedy posoudily i sémantické hledisko v souladu s relevantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a Soudního dvora Evropské unie. Pro úplnost je zde nutné rovněž zdůraznit, že žalovaný shledal ve svém rozhodnutí podobnost porovnávaných označení z hlediska sémantického jako nižší, a k závěru o nebezpečí záměny porovnávaných označení dospěl až na základě tzv. kompenzační zásady (srov. [5] a [6]).

[39] V projednávané věci je tedy nesporné, že výrobky, kterých se týkají namítané ochranné známky a přihlašované označení, jsou velmi podobné a v některých případech dokonce shodné. Stěžovatelovy námitky ohledně srovnání označení neobstojí, a lze tedy konstatovat, že u porovnávaných označení existuje velká podobnost z hlediska vizuálního a fonetického a nižší podobnost z hlediska sémantického. Vzhledem k těmto dílčím závěrům Nejvyšší správní soud souhlasí i se závěry žalovaného a městského soudu plynoucími z tzv. kompenzační zásady (blíže srov. [5] a [27]). Lze tedy konstatovat, že vzhledem k vysokému stupni podobnosti (u některých namítaných ochranných známek až shodnosti) nárokových výrobků je nižší stupeň podobnosti označení „TES - LAMPS“ a „TESLA“ u jednoho ze zkoumaných hledisek (hlediska sémantického) vykompenzován vysokým stupněm podobnosti výrobků, a tudíž mezi přihlašovaným označením a namítanými ochrannými známkami existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách.

IV.B.

Přezkoumání postupu správního orgánu

[40] Stěžovatel formálně podřadil kasační stížnost i pod § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Stěžovatel ale v kasační stížnosti nikterak nespecifikoval, v čem konkrétně spatřuje rozpor skutkové podstaty, z níž žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel, se spisem, ani v čem byl při zjišťování skutkové podstaty porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost. Stejně tak stěžovatel neuvedl, v čem konkrétně spatřuje nesrozumitelnost rozhodnutí správního orgánu, pro kterou měl městský soud rozhodnutí žalovaného zrušit. Nejvyšší správní soud ve stručnosti uvádí, že rozhodnutí žalovaného má oporu ve spisu, není s ním v rozporu, je dostatečné, srozumitelné a vypořádává se všemi námitkami žalobce (srov. část IV.A. tohoto rozsudku). Stejně tak nevyšlo najevo, že by žalovaný ve správním řízení porušil zákon takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost. Ani tuto námitku tedy neshledal zdejší soud důvodnou.

IV.C.

Přezkoumání závěrů městského soudu v napadeném rozsudku

[41] Stěžovatel dále formálně podřadil kasační stížnost pod § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel ale v kasační stížnosti opět nikterak nespecifikoval, v čem spočívá nesrozumitelnost či nedostatek důvodů rozhodnutí městského soudu, respektive k jaké jiné vadě, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, v řízení před městským soudem došlo. Nejvyšší správní soud ve stručnosti uvádí, že odůvodnění městského soudu je i v tomto směru dostatečné, srozumitelné a vypořádává se všemi námitkami žalobce (srov. část IV.A. tohoto rozsudku). Rozhodnutí městského soudu proto ob stojí. Ani tuto námitku tedy neshledal zdejší soud důvodnou.

V.

Závěr a náklady řízení

[42] Nejvyšší správní soud neshledal napadený rozsudek městského soudu nezákonným ani nepřezkoumatelným, a proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[43] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení Nejvyšší správní soud však osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto též nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. února 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu